

Czwartek, 29 marca 2012 r.

Współpraca regionalna

39. wyraża uznanie dla Czarnogóry za jej zaangażowanie i konstruktywną rolę w zakresie zapewniania regionalnej stabilności i poprawy stosunków dobrosąsiedzkich z innymi krajami Bałkanów Zachodnich; odnotowuje z zadowoleniem aktywny udział Czarnogóry w różnych regionalnych inicjatywach w Europie Południowo-Wschodniej; podkreśla w szczególności zaangażowanie Czarnogóry w podpisanie umów o ekstradycji z Chorwacją, była jugosłowiańską republiką Macedonii i Serbią, przez zawarcie umów o współpracy ze służbami wywiadu finansowego innych krajów oraz przez przyłączenie się w dniu 7 listopada 2011 r. do deklaracji ministrów spraw zagranicznych Serbii, Czarnogóry, Chorwacji oraz Bośni i Hercegowiny mającej na celu znalezienie rozwiązań dla kwestii uchodźców w regionie;

40. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Czarnogóry i Serbii do poprawy jakości ich stosunków dwustronnych; zachęca przywódców politycznych i religijnych w obu krajach do dalszej poprawy między-etycznego i międzywyznaniowego dialogu w celu osiągnięcia porozumienia regulującego status serbskiego kościoła prawosławnego w Czarnogórze; wzywa Komisję do zwrócenia uwagi, równoległe do prowadzenia negocjacji w sprawie przystąpienia, na stosunki między czarnogórskim kościołem prawosławnym i serbskim kościołem prawosławnym, gdyż poprawa stosunków między tymi dwoma kościołami i społecznościami aktywnymi w tym kraju wywarłaby pozytywny wpływ na polityczny klimat w Czarnogórze;

41. z zadowoleniem odnotowuje dobre stosunki sąsiedzkie między Czarnogórą a Chorwacją; odnosi się przychylnie do porozumienia o współpracy między czarnogórskimi i chorwackimi organami ścigania, stwarzającego ramy wspólnych działań w różnych obszarach pracy policyjnej, takich jak zapobieganie przestępczości, kontrola granic oraz walka z kompleksowymi formami regionalnej i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej; pochwała powołanie wspólnej komisji z przedstawicielami Czarnogóry i Chorwacji oraz z zadowoleniem zauważa, że obie strony wyraziły zgodę na zastosowanie się do decyzji Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie nierozwiązanej jeszcze kwestii własności gruntów na półwyspie Prevlaka;

*

* * *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentowi Czarnogóry.

Ramy ładu korporacyjnego w przedsiębiorstwach europejskich

P7_TA(2012)0118

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie ram ładu korporacyjnego w przedsiębiorstwach europejskich (2011/2181(INI))

(2013/C 257 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie unijnych ram ładu korporacyjnego (COM(2011)0164),
- uwzględniając swą rezolucję z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie kwestii deontologicznych związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0051/2012),

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 16.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

Podejście ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje przegląd unijnych ram ładu korporacyjnego zainicjowany przez Komisję w zielonej księdze;
2. ubolewa jednak, że w dokumencie tym nie porusza się ważnych kwestii dotyczących ładu korporacyjnego, takich jak podejmowanie decyzji przez zarząd, odpowiedzialność i niezależność członków zarządu, konflikty interesów lub zaangażowanie zainteresowanych stron;
3. wyraża ubolewanie, że w zielonej księdze skupiono się na systemie unistycznym i że wzięto pod uwagę systemu dualistycznego, który jest tak samo często reprezentowany w Europie; podkreśla, że w swoim przeglądzie unijnych ram ładu korporacyjnego Komisja musi uwzględnić prawa i obowiązki powierzone różnym organom spółki na mocy prawa krajowego, a w szczególności różnice pomiędzy systemem unistycznym a dualistycznym; następnie stosuje zasadniczo termin „zarząd” w odniesieniu do funkcji nadzorczej dyrektorów, która w systemie dualistycznym przypada zwykle radzie nadzorczej;
4. podkreśla znaczenie utworzenia bardziej przejrzystego, stabilnego, wiarygodnego i odpowiedzialnego sektora przedsiębiorstw w UE, charakteryzującego się udoskonalonym ładem korporacyjnym; jest zdania, że sektor przedsiębiorstw, oprócz dbania o lepsze wyniki gospodarcze i tworzenie godnych miejsc pracy, powinien być w stanie uwzględniać w swojej działalności kwestie społeczne, etyczne i środowiskowe oraz wypełniać swoje zobowiązania zarówno względem pracowników, akcjonariuszy, jak i całego społeczeństwa;
5. jest jednak zdania, że poprzez samo prawidłowe zarządzanie nie zapobiegnie się podejmowaniu nadmiernego ryzyka; w związku z tym wzywa do przeprowadzenia niezależnego audytu i opracowania zasad uwzględniających różnorodność kultur korporacyjnych występujących w UE;
6. stwierdza, że koniecznym warunkiem jest, aby dobrze zarządzana spółka była przejrzysta oraz odpowiedzialna przed pracownikami, akcjonariuszami i – w stosownych przypadkach – innymi zainteresowanymi stronami;
7. jest zdania, że określona w 2004 r. przez OECD definicja ładu korporacyjnego, zgodnie z którą ład korporacyjny obejmuje szereg relacji pomiędzy kierownictwem przedsiębiorstwa, jego zarządem, akcjonariuszami a innymi zainteresowanymi stronami w przedsiębiorstwie, powinna być szerzej propagowana;
8. uważa, że w następstwie kryzysu finansowego można wyciągnąć wnioski z największych bankructw w świecie biznesu;
9. w związku z tym podkreśla, że należy zwrócić uwagę na ważną rolę, jaką poszczególne komitety (audytu oraz – pod warunkiem, że istnieją w państwach członkowskich – komitety wynagrodzeń i nominacji) odgrywają w kwestii dobrego zarządzania przedsiębiorstwem i wzywa Komisję do nadania im większego znaczenia;
10. jest przekonany, że do wszystkich spółek giełdowych powinien mieć zastosowanie podstawowy zestaw unijnych środków odnoszących się do ładu korporacyjnego; zwraca uwagę, że środki te powinny być proporcjonalne do wielkości, stopnia złożoności i rodzaju spółki;
11. uważa, że inicjatywy dotyczące ładu korporacyjnego powinny iść w parze z proponowanymi przez Komisję inicjatywami dotyczącymi społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; jest zdania, że w szczególności w obecnej sytuacji gospodarczej i społecznej społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw mogłaby, w połączeniu z ładem korporacyjnym, umożliwić nawiązanie bliższych kontaktów między przedsiębiorstwami a środowiskiem społecznym, w którym te przedsiębiorstwa się rozwijają i działają;
12. podkreśla, że inicjatywa finansowego fair play jest przykładem dobrej praktyki w zakresie ładu korporacyjnego w sporcie; wzywa inne sektory i władze publiczne do dalszego badania tych środków z myślą o wdrożeniu niektórych ich podstawowych zasad;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

13. wzywa Komisję do poddawania wszystkich proponowanych przez siebie wniosków ustawodawczych dotyczących ładu korporacyjnego analizie wpływu, która powinna koncentrować się na celach do osiągnięcia oraz na potrzebie utrzymania konkurencyjności przedsiębiorstw;

Zarząd

14. podkreśla, że w systemach unistycznych obowiązki prezesa zarządu i dyrektora generalnego powinny być wyraźnie rozgraniczone; zwraca jednak uwagę, że zasada ta powinna być proporcjonalna do wielkości i specyficznego charakteru przedsiębiorstwa;

15. podkreśla, że w skład zarządów spółek powinny wchodzić niezależne osoby o różnych umiejętnościach, doświadczeniu i wykształceniu oraz że ten aspekt składu zarządów powinien odpowiadać złożoności działalności spółki, a także że do obowiązków akcjonariuszy należy zapewnienie właściwego rozkładu umiejętności wśród członków zarządu;

16. jest zdania, że polityka zatrudnienia w obszarach, w których jest stosowana, powinna być bardzo szczegółowa i opierać się na zasadzie „przestrzegaj lub wyjaśnij”; podkreśla, że opracowywanie i zatwierdzanie tego rodzaju dokumentów politycznych należy do wyłącznych kompetencji akcjonariuszy;

17. wzywa spółki do wdrożenia przejrzystych i merytokratycznych metod w dziedzinie zasobów ludzkich oraz do skutecznego rozwijania i wspierania zdolności i umiejętności kobiet i mężczyzn; podkreśla, że spółki zobowiązane są do zapewnienia równego traktowania mężczyzn i kobiet w miejscu pracy i do zapewnienia im równych szans oraz do wniesienia wkładu w zapewnienie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym zarówno kobiet, jak i mężczyzn;

18. podkreśla znaczenie posiadania szerokiego i zróżnicowanego zestawu umiejętności i kompetencji reprezentowanych w zarządzie spółki;

19. wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia pełnego obrazu sytuacji dotyczącej udziału kobiet we wszystkich typach przedsiębiorstw w Unii Europejskiej oraz zarówno obowiązkowych, jak i nieobowiązkowych środków mających na celu zwiększenie tego udziału, podejmowanych przez sektor gospodarczy i przyjętych ostatnio przez państwa członkowskie, zaś po zakończeniu tego badania, jeżeli przedsiębiorstwa i państwa członkowskie nie podejmą odpowiednich środków, do zaproponowania w trakcie roku 2012 aktów ustawodawczych – w tym przewidujących parytety płci – mających na celu zwiększenie udziału kobiet w kierowniczych organach przedsiębiorstw do 30 % do roku 2015 oraz do 40 % do roku 2020, uwzględniając kompetencje państw członkowskich oraz ich szczególne cechy gospodarcze, strukturalne (np. związane z rozmiarem przedsiębiorstwa), prawne i regionalne;

20. podkreśla, że dyrektorzy muszą poświęcać odpowiednią ilość czasu na wykonywanie swych obowiązków; uważa, że stosowanie uniwersalnych rozwiązań nie jest zalecane; jest zdania, że powinno się zachęcać państwa członkowskie do ograniczenia liczby zarządów, w których może zasiadać dyrektor; zwraca uwagę, że pomogłoby to zwiększyć częstotliwość posiedzeń zarządów oraz poprawić jakość wewnętrznych rad nadzorczych; podkreśla znaczenie pełnej przejrzystości i otwartości członków zarządu jeżeli chodzi o ich pozostałe zobowiązania;

21. zgadza się, że przeprowadzane okresowo oceny zewnętrzne to przydatne narzędzie oceny skuteczności praktyk w zakresie ładu korporacyjnego; jest jednak zdania, że oceny te nie powinny być obowiązkowe;

22. jest zdania, że do obowiązków członków zarządu i rady nadzorczej należy korzystanie ze szkoleń i programów doskonalenia zawodowego niezbędnych do wywiązywania się przez nich z powierzonych im zadań, w stosownych przypadkach z pomocą przedsiębiorstwa;

23. zachęca do ujawniania polityki wynagrodzeń przedsiębiorstw oraz rocznych sprawozdań w sprawie wynagrodzeń, które powinno podlegać zatwierdzeniu przez zgromadzenie akcjonariuszy; podkreśla jednak, że państwa członkowskie powinny móc pójść dalej i określić wymogi dotyczące ujawniania informacji o wynagrodzeniach dyrektorów wykonawczych i niewykonawczych, co może przyczynić się do poprawy przejrzystości;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

24. uważa, że należy wprowadzić surowy nadzór oraz nowe przepisy w celu zakazania wszelkich nadużyć w odniesieniu do wynagrodzeń, premii i rekompensat wypłacanych członkom kierownictwa, którzy jako przedstawiciele sektora przedsiębiorstw finansowych lub niefinansowych uzyskali dofinansowanie od rządu państwa członkowskiego; uważa, że w razie potrzeby należy podjąć działania prawne mające na celu zapobieżenie niewłaściwemu wykorzystywaniu funduszy publicznych;

25. apeluje o opracowanie zrównoważonej długoterminowej polityki wynagrodzeń, która powinna opierać się na długoterminowym funkcjonowaniu poszczególnych pracowników i przedsiębiorstw, w których są zatrudnieni;

26. uważa, że wzrost wynagrodzenia dyrektorów powinien być spójny z długoterminową rentownością ich spółek;

27. popiera uwzględnienie w zmiennym wynagrodzeniu menedżerów elementów długoterminowej stabilności, takich jak uzależnienie części ich zmiennego wynagrodzenia od osiągania celów w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, do których to celów zalicza się przykładowo bezpieczeństwo i higiena pracy oraz zadowolenie pracownika;

28. zwraca uwagę, że zarząd to organ odpowiedzialny za dokonywanie przeglądu i zatwierdzanie strategii spółki obejmującej podejście do ryzyka; powinien on również przedstawiać ją w sposób zrozumiały akcjonariuszom, pod warunkiem że jest to możliwe bez ujawniania informacji, które mogłyby zaszkodzić spółce, na przykład w odniesieniu do konkurentów; jest zdania, że zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem UE należy w strategii tej uwzględnić ryzyko środowiskowe i społeczne, jako że ma ono istotny wpływ na spółkę;

Akcjonariusze

29. uważa, że należy zachęcać akcjonariuszy do zaangażowania w sprawy spółki poprzez rozszerzenie ich roli, jednak zaangażowanie to powinno być kwestią indywidualnego wyboru, nie zaś obowiązkiem;

30. uważa jednak, że należy rozważyć nie tylko środki zachęcające do długoterminowych inwestycji, lecz także wymóg pełnej przejrzystości wykonywania prawa głosu ze wszystkich pożyczonych akcji, za wyjątkiem akcji na okaziciela; jest zdania, że należy ponownie rozważyć reakcje inwestorów instytucjonalnych ukierunkowane na tworzenie płynności i utrzymywanie dobrych ratingów, ponieważ takie reakcje zachęcają jedynie do nabywania udziałów krótkoterminowych przez tego rodzaju inwestorów;

31. zwraca uwagę, że dyrektywa w sprawie wykonywania praw akcjonariuszy spółek ⁽¹⁾ wspiera zasadę równego traktowania akcjonariuszy, w związku z czym wszyscy akcjonariusze (instytucjonalni lub nieinstytucjonalni) mają prawo otrzymywać te same informacje od spółki, niezależnie od liczby posiadanych akcji;

32. apeluje do Komisji o przedstawienie współmiernych propozycji mających na celu określenie ogólnoeuropejskich wytycznych co do rodzaju informacji udostępnianych akcjonariuszom w rocznych sprawozdaniach przedsiębiorstw; jest zdania, że informacje te powinny być wysokiej jakości i użyteczne;

33. zauważa brak długofalowej perspektywy w obrębie rynku oraz wzywa Komisję do przeglądu całego przedmiotowego ustawodawstwa, aby sprawdzić, czy niektóre z wymogów nie przyczyniły się w niezamierzony sposób do tej krótkowzroczności; w szczególności z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby zrezygnować z wymogu kwartalnego składania sprawozdań przewidzianego w dyrektywie w sprawie przejrzystości, wymogu, który w niewielki sposób poszerza informacje posiadane przez akcjonariuszy i umożliwia jedynie krótkoterminowe transakcje handlowe;

34. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie kodeksów dobrych praktyk dla inwestorów instytucjonalnych w całej Unii Europejskiej; uważa, że europejski kodeks dobrych praktyk mógłby zostać przygotowany na podstawie obowiązujących modeli oraz przy współpracy z organami krajowymi;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym (Dz.Ú. L 184 z 14.7.2007, s. 17.).

Czwartek, 29 marca 2012 r.

35. podkreśla, że inwestorzy instytucjonalni posiadają podstawowy obowiązek ochrony swych inwestycji, do ich obowiązków należy również monitorowanie powołanego przez nich podmiotu zarządzającego aktywami w zakresie strategii, kosztów, zawieranych transakcji i stopnia zaangażowania tego podmiotu w spółki będące przedmiotem inwestycji, a co za tym idzie, wymaganie przejrzystości w zakresie wykonywanych przez niego obowiązków powierniczych;

36. w związku z tym uważa, że inwestorzy instytucjonalni powinni posiadać swobodę opracowywania odpowiednich systemów motywacyjnych w stosunkach zawodowych z podmiotami zarządzającymi aktywami;

37. podkreśla, że powinno się zawsze ujawniać konflikty interesów, nawet potencjalne, oraz że na szczeblu UE potrzebne są właściwe działania w tym zakresie;

38. wzywa Komisję do zmiany dyrektywy w sprawie wykonywania praw akcjonariuszy spółek w taki sposób, aby ocenić, jak można w jeszcze większym stopniu rozszerzyć udział akcjonariuszy; uważa w związku z tym, że Komisja powinna przeanalizować w drodze oceny wpływu rolę głosowań elektronicznych na walnych zgromadzeniach spółek notowanych na rynku regulowanym w celu zachęcenia akcjonariuszy, a szczególnie akcjonariuszy transgranicznych, do udziału w głosowaniu;

39. przypomina Komisji o potrzebie wyraźnego zdefiniowania koncepcji działania w porozumieniu, jako że brak jednolitych zasad stanowi jedną z głównych przeszkód na drodze współpracy pomiędzy akcjonariuszami;

40. jest zdania, że doradcy inwestycyjni odgrywają bardzo ważną rolę, jednak ich działalność bardzo często wiąże się z konfliktem interesów; apeluje do Komisji, by w jeszcze większym stopniu uregulowała kwestię doradców inwestycyjnych ze zwróceniem szczególnej uwagi na kwestie przejrzystości i konfliktu interesów; uważa, że doradcom inwestycyjnym powinno się zakazać świadczenia usług konsultingowych na rzecz spółki będącej przedmiotem inwestycji;

41. uważa, że spółki powinny mieć prawo wyboru pomiędzy systemem akcji imiennych a systemem akcji na okaziciela; uważa, że jeżeli spółki zdecydują się na akcje imienne, powinny mieć one prawo znać tożsamość ich właścicieli oraz że na szczeblu UE należy ustalić minimalne wymogi harmonizacyjne w kwestii ujawniania udziałów; jest zdania, że powinno się to odbywać bez uszczerbku dla praw właścicieli akcji na okaziciela do nieujawniania swej tożsamości;

42. zwraca uwagę, że choć kwestię ochrony akcjonariuszy mniejszościowych regulują przepisy krajowego prawa spółek, działania unijne byłyby przydatne w celu wspierania głosowania przez pełnomocnika;

43. popiera wytyczne zawarte w oświadczeniu Europejskiego Forum Ładu Korporacyjnego w sprawie transakcji spółek giełdowych z jednostkami powiązanych z 10 marca 2011 r.; zachęca Komisję do podjęcia działań na szczeblu UE za pomocą środka tzw. prawa miękkiego, np. zalecenia;

44. jest przekonany, że kwestię systemów akcjonariatu pracowniczego należy regulować na poziomie państw członkowskich i pozostawić je do negocjacji pomiędzy pracodawcami a pracownikami, możliwość uczestnictwa w takim systemie powinna mieć zawsze charakter dobrowolny;

Zasada „przestrzegaj lub wyjaśnij”

45. uważa, że system „przestrzegaj lub wyjaśnij” to pomocne narzędzie w kwestii ładu korporacyjnego; popiera obowiązek stosowania krajowego kodeksu ładu korporacyjnego lub kodeksu postępowania opracowanego przed spółkę; jest zdania, że wszelkie odstępstwa od kodeksu postępowania powinny być wyjaśniane w zrozumiałym sposób, a poza wyjaśnieniami należałoby opisać i wyjaśnić alternatywne środki z zakresu ładu korporacyjnego;

46. podkreśla potrzebę poprawy funkcjonowania istniejących zasad zarządzania i zaleceń oraz zapewnienia ich przestrzegania, zamiast nakładania wiążących europejskich zasad dotyczących ładu korporacyjnego;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

47. uważa, że kodeksy postępowania mogą prowadzić do zmiany zachowań, oraz że zapisana w nich elastyczność umożliwi powstanie innowacyjnych rozwiązań, które będą się opierać na wzorcowych praktykach z całej UE; uważa, że dzielenie się wzorcowymi praktykami poprawiłoby ład korporacyjny w UE;

*

* *

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Europejski Bank Inwestycyjny - roczne sprawozdanie za 2010 r.

P7_TA(2012)0119

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2010 (2011/2186(INI))

(2013/C 257 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za rok 2010,
- uwzględniając art. 15, 126, 175, 208–209, 271 i 308–309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Protokół nr 5 ustanawiający statut EBI,
- uwzględniając art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sprawie roli Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii Europejskiej oraz uchylecia decyzji nr 633/2009/WE;
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu 8., 9. i 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju za rok budżetowy 2009 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2009 ⁽²⁾,
- uwzględniając Operacyjny plan działalności EBI na lata 2011–2013 w formie zatwierdzonej przez Radę Dyrektorów w dniu 14 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie roczne za 2010 r. Komitetu Kontroli i Audytu EBI dla Rady Gubernatorów z dnia 6 kwietnia 2011 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie inwestowania w przyszłość: nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 27.9.2011, s. 111.

⁽²⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0156.

⁽³⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0266.